
דחיית תביעה בשל חוסר בראיות

בתי המשפט

תק 002292/08	בית משפט לתביעות קטנות רחובות
22/02/2009	בפני כבוד השופט גדעון ברק
תאריך:	

בעניין: 1. בן חמו ניסים – ת.ז. 63042568
2. בן חמו לאה – ת.ז. 56359995

התובעים

נגד

אלקובי ריימונד – ת.ז. 326847050

הנתבעת

פסק דין

1. א. זוהי תביעה בה תובעים התובעים מהנתבע לפצות אותם בסך של 10,000 ₪ וזאת משום שלטענתם, עזב הנתבע את מקום העבודה ולא סיים העבודה שלקח על עצמו לבצע. בתחילת חודש אוקטובר 2008, הבחינה התובעת בקיר שהיה צבוע באופן ייחודי. (להלן: "הקיר הדקורטיבי") יופיו והגוון הנוצץ אשר בלט במיוחד משך את תשומת לבה של התובעת ולכן פנתה אל בעל החנות והתעניינה בפרטים לגבי האדם שצבע כך את הקיר. בעל החנות הפנה את התובעת אל הנתבע. ביום 12.10.08 התקיימה פגישה בין התובעים לנתבע ובהמשך לכך נערך הסכם ביניהם המפרט השיפוץ שיש לבצע בחדר השינה של התובעים והמחיר שנקבע עבור אותה העבודה הוא 5,000 ₪. התובעים שילמו על חשבון העבודה סך של 1,000 ₪ והנתבע הבטיח לתובעים, שהעבודה תתבצע על ידי הפועל שבנה הקיר הדקורטיבי. ביום 22.10.08 בשעות הבוקר הגיע לבית התובעים פועל בשם הרצל (להלן: "הרצל") והחל לבצע העבודה. כאשר התובעים חזרו מעבודתם, חשכו עיניהם למראה קיר הגבס אותו בנה הרצל, היות והוא נבנה בצורה עקומה, לא סימטרי גדול ומגושם במידותיו – בניגוד למה שסוכם. זאת ועוד, הוברר לתובעים כי הפועל שביצע העבודה, אינו אותו עובד אשר בנה הקיר הדקורטיבי וכי הפועל שביצע את העבודה אצל התובעים אינו מיומן והוא שכיר המקבל על עבודתו סך של 1,300 ₪ ואת יתרת הסכום מקבל הנתבע ושותפו פני, המשמשים כמתווכים.
- ב. התובעים סבורים, שהם הועמדו בפני שני נוכלים, אשר שיקרו להם על מנת להוציא מהם הכספים במרמה ועוד טוענים התובעים, שעבודתו של הרצל הופסקה ולאחר מכן הגיע הנתבע והחל לקלל ולגדף את התובעים ובסופו של אותו יום, נתן הנתבע הוראות לפועל, לאסוף את הכלים ולצאת מהבית.

התובעת ניסתה לדבר עם הנתבע על העבודה הלא מקצועית ועל אי סיום העבודה ועל אי הנוחות בעקבות כך, אך הנתבע לא המשיך לבצע את העבודה. התובעים טוענים כי לאור השתלשלות העניינים המתוארת לעיל, נגרמה להם עוגמת נפש לאור העובדה שלא יכלו לישון בחדרם במשך 3 שבועות ולאור העובדה שאף בעל מקצוע לא היה מוכן להמשיך העבודה וכך נאלצו לשלם לבעל מקצוע אחר לפרק את עבודת הגבס ולהמשיך את העבודה ובאופן כזה היה המחיר כפול ומכופל.

ג. הנתבע אינו מכחיש את ההתרשמות של התובעת מהקיר הדקורטיבי ואינו מכחיש את פניית התובעים אליו לבצע בביתם דבר דומה ושיפוץ חדר השינה. עם זאת, מכחיש הנתבע את הטענות שהועלו כנגדו על ידי התובעים וטוען, שהוא יחד עם פניו היו בבית התובעים וסיכמו והעלו בחוזה את העבודה שעל הנתבע לבצע. למחרת היום, החל הרצל בעבודה והשקיע שעות עבודה רבות ובנה מבנה מגבס והתובע, אשר היה נוכח בעת העבודה, ראה העבודה ולא העיר כלום. הנתבע מתאר בכתב ההגנה את העבודה שסוכם לבצעה וטוען, כי למרות צעקותיה וגידופיה של התובעת נעשתה עבודה אף מעל המוסכם. הנתבע מאשר, שלמרות שמבנה הגבס היה מוכן וגמור לפי מידותיה של התובעת - כולל הכנה לספוטים - והיה מוכן לצביעה, לא בוצעה הצביעה וגם לא בוצעה התקנת הנצנצים.

א. 2. התובעים צרפו לכתב התביעה את הסכם העבודה מיום 12.1.08, אך מה בוצע מתוך הסכם זה ומה לא - לתובעים פתרונים. כבר ציינתי לא פעם בפסקי הדין, שתובעים רבים מגישים תביעות לבית משפט, תוך נקישת סכום עגול כסכום תביעה - במקרה זה 10,000 ₪ - וסבורים כי די בנקישת הסכום על מנת שבית המשפט יעניק להם את הסעד המבוקש. תובעים שוכחים, שהיות והנייר סובל הכל, אין בית המשפט מעניק סכומי סעד, רק משום שכך נרשמו בכתב התביעה, אלא בבית משפט על תובע להוכיח את תביעתו, להוכיח את הסעד המבוקש. תובע, הטוען טענה חשובה לעמדתו במשפט, נושא בנטל השכנוע להוכחתה וכך תובע המבקש סעד, נושא בנטל השכנוע שנתקיימו כל העובדות המהוות את עילת התביעה על מנת לקבל הסעד המבוקש. תובע גם צריך לדעת, שהוא בבחינת המוציא מחברו ולכן עליו נטל ההוכחה להוכיח את טענותיו. נטל ההוכחה בא לידי ביטוי על ידי הבאת ראיות, אשר יש בהן כדי להטות לזכותו את מאזן ההסתברויות.

ב. מה הביאו התובעים בתביעה זו? למעט מלל בכתב התביעה לא הביאו מאומה. התובעים לא הוכיחו מה עבודה שכבר בוצעה, לא הוכיחו מה עבודה שטרם בוצעה ולא הוכיחו שאותה עבודה שבוצעה לא הייתה בהתאם להסכם העבודה. התובעים גם לא הוכיחו שהיה צריך לקחת 3 שבועות עד שתתבצע העבודה על ידי מאן דהוא אחר. התובעים הסתפקו בצירוף 11 תמונות שלא ניתן להבין מהן מאומה לגבי הטענות שהועלו בכתב התביעה.

תמונות בלבד, אינן מספיקות במיוחד תמונות כאלו שלא מגלות מאומה מטענות התובעים. התובעים שילמו על חשבון ביצוע העבודות סך 1,000 ₪ וטרם שילמו היתרה בסך 4,000 ₪ שהייתה צריכה להשתלם עם גמר העבודה. ואם כך, מדוע להעמיד תביעה על סך בלתי מוסבר של 10,000 ₪? התובעים לא צרפו חו"ד מומחה ואף לא חוות דעת מקצועית, אשר תבהיר לבית המשפט מה באמת טיב העבודה שכבר בוצעה ומה ביצע הנתבע בפועל. התובע, אשר גם העיד בפני, טען שאחרי שהנתבע עזב את העבודה באמצע, הביאו מישהו אחר ושילמו לו הרבה כסף, אך לא נתן להם קבלה. כמה זה הרבה כסף? על כך משיב התובע כי הוסיף עוד 10,000 ₪. האם התובעים הוכיחו ביצוע העבודה על ידי מאן דהוא אחר? האם הוכיחו שאכן שילמו לו את הסך של 10,000 ₪ בעד אותה עבודה שהיה על הנתבע לבצע? האם הוכיחו שהאחר לא השתמש כבר עם אותו חלק עבודה שביצע נציג הנתבע? וודאי שלא הוכיחו העובדות הנ"ל.

3. סוף דבר, לאור האמור לעיל ומאחר והתובעים לא הוכיחו את העובדות שבכתב התביעה והיות והתובעים גם לא הוכיחו שלא ניתנה תמורה לפחות ב- 1,000 ₪ יש לדחות את התביעה. הנתבע טען, שחלק העבודה עד שלב הציביעה בוצע ומטענות התובעים יכול להשתמע כי אכן חלק מהעבודה כן בוצע, שכן כך נאמר בכתב התביעה: "העבודה לא נעשתה כראוי. עזב את המקום ולא סיים את עבודתו. עבודה לא מקצועית..." (ההדגשה שלי – ג.ב.) היות העבודה מקצועית – אם לא, הרי שעובדה זו לא הוכחה על ידי התובעים ואם התובעים מציינים שלא סיים את העבודה, משמעו שהנתבע ביצע בכל זאת חלק מהעבודה. לכן, באין אומדן או חוות דעת מה בוצע, מה שווה העבודה שבוצעה לעומת שווה העבודה שלא בוצעה, הרי שגם את הסך של 1,000 ₪ אין על הנתבע להשיב לתובעים.

מכל האמור לעיל, אני מחליט לדחות את תביעת התובעים. שקלתי אם לאור התוצאה אליה הגעתי לא יהיה זה נכון לחייב התובעים לשלם הוצאות לנתבע בגין ניהול משפט כפי שניהלו, ברם לאחר ששמעתי גם מהנתבע שהעובד מטעמו לא השלים העבודה – החלטתי שלא לחייב את התובעים בהוצאות.

ניתן היום כ"ח בשבט, תשס"ט (22 בפברואר 2009) בהעדר הצדדים. המזכירות תעביר העתק מפסה"ד לכ"א מהצדדים.

גדעון ברק 54678313-2292/08

ברק גדעון - שופט